

סוכה י

אמר רבי ירמיה :

כגון שתחתונה חמטה מרובה מצלתה, והעליונה צלתה מרובה מחמתה, וקיימא עליונה בתוך עשרים	פעמים ששתיהן כשירות
כגון דתרוייהו צלתן מרובה מחמתן, וקיימא עליונה למעלה מעשרים אמה	פעמים ששתיהן פסולות
כגון שהתחתונה צלתה מרובה מחמתה, ועליונה חמטה מרובה מצלתה, וקיימי תרוייהו בתוך עשרים	פעמים שתחתונה כשרה והעליונה פסולה
כגון דתרוייהו צלתן מרובה מחמתן, וקיימא עליונה בתוך עשרים	פעמים שתחתונה פסולה והעליונה כשרה

קושי: פשיטא!

תירוץ: תחתונה כשרה ועליונה פסולה איצטריכא ליה; מהו דתימא ניגזר דלמא מצטרף סכך פסול בהדי סכך כשר - קא משמע לן.

שאלה: כמה יהא בין סוכה לסוכה ותהא תחתונה פסולה?

שכן מצינו באהלי טומאה טפח דתנן טפח על טפח ברום טפח מביא את הטומאה, וחוצץ בפני הטומאה. אבל פחות מרום טפח - לא מביא ולא חוצץ	טפח	רב הונא
שלא מצינו מקום חשוב פחות מארבעה	ארבעה	ורב חסדא ורבה בר רב הונא
כהכשרה כך פסולה; מה הכשרה בעשרה, אף פסולה בעשרה	עשרה	שמואל

קושי על שמואל: תנן, **רבי יהודה אומר: אם אין דירין בעליונה - התחתונה כשרה.**

מאי אין דירין?

אילימא דירין ממש - אטו דירין קא גרמי?
כל שאינה ראויה לדירה,
והיכי דמי - דלא גבוה עשרה,
מכלל דתנא קמא (שחולקים על רבי יהודה)
סבר אף על פי שאינה ראויה לדירה - פסולה!

תירוץ: כי אתא רב דימי אמר, אמרי במערבא: **אם אין דירין בעליונה = אם אין התחתונה יכולה לקבל כרים וכסתות של עליונה - התחתונה כשרה.**
קושי: מכלל דתנא קמא סבר אף על פי שאינה ראויה לקבל - פסולה?
תירוץ: איכא בינייהו דיכולה לקבל על ידי הדחק.

למסקנה: **רבי יהודה אומר: אם אין דירין בעליונה - התחתונה כשרה = אם אין התחתונה יכולה לקבל כרים וכסתות של עליונה אלא על ידי הדחק - התחתונה כשרה**

משנה. פירס עליה סדין מפני החמה, או תחתיה מפני הנשר, או שפירס על גבי הקינוף פסולה, אבל פורס הוא על גבי נקליטי המטה.

צמצום המשנה: אמר רב חסדא: לא שנו אלא מפני הנשר, אבל לנאותה - כשרה.

קושי: פשיטא, **מפני הנשר** תנן!

תירוץ: מהו דתימא הוא הדין דאפילו לנאותה, והאי דקתני, **מפני הנשר** - אורחא דמילתא קתני, קא משמע לן.

חיזוק לתירוץ: לימא מסייע ליה: **סיככה כהלכתה ועיטרה בקרמין ובסדינין המצורין, ותלה בה אגוזין, שקדים, אפרסקין ורימונים, פרכילי ענבים ועטרות של שבולין, יינות שמנים וסלתות - אסור להסתפק מהם עד מוצאי יום טוב האחרון של חג. ואם התנה עליהם - הכל לפי תנאו.**

דחיית החיזוק: אולי מדובר במשנה מן הצד ולא מלמעלה.

דינים שונים בקשר לנוי סוכה

1. אתמר, נויי סוכה אין ממעטין בסוכה. אמר רב אשי: ומן הצד ממעטין.

סיפור: מנימין עבדיה דרב אשי איטמישא ליה כתונתא במיא, ואשתטחא אמטללתא. אמר ליה רב אשי: דלייה, דלא לימרו קא מסככי בדבר המקבל טומאה. והא קא חזו ליה דרטיבא! לכי יבשה קאמינא לך.

2. אתמר, נויי סוכה המופלגין ממנה ארבעה.

רב נחמן	רב חסדא ורבה בר רב הונא
כשרה	פסולה

סיפור עם אותם רבנים: רב חסדא ורבה בר רב הונא איקלעו לבי ריש גלותא, אגנינהו רב נחמן בסוכה שנוייה מופלגין ממנה ארבעה טפחים, אשתיקו ולא אמרו ליה ולא מיד. אמר להו: הדור בהו רבנן משמעתייהו? אמרו ליה: אנן שלוחי מצוה אנן ופטורין מן הסוכה.

3. אמר רב יהודה אמר שמואל: מותר לישן בכילה בסוכה, אף על פי שיש לה גג, והוא שאינה גבוהה עשרה.

קושי 1: תא שמע: **הישן בכילה בסוכה - לא יצא ידי חובתו!**

תירוץ: הכא במאי עסקינן - כשגבוהה עשרה.

קושי 2: מיתיבי: **הישן תחת המטה בסוכה לא יצא ידי חובתו!**

תירוץ: הא תרגמה שמואל במטה גבוהה עשרה.

קושי: תא שמע: **או שפירס על גבי קינופות - פסולה!**

תירוץ: התם נמי דגביהי עשרה.

קושי: והא לא קתני הכי, דתניא: **נקליטין שנים, וקינופות ארבעה. פירס על גבי קינופות**

פסולה, על גבי נקליטין - כשרה, ובלבד שלא יהיו נקליטין גבוהין מן המטה עשרה. מכלל

דקינופות, אף על פי שאין גבוהין עשרה!

תירוץ: שאני קינופות, דקביעי.

קושי: והרי סוכה על גבי סוכה דקביעא, ואמר שמואל: כהכשרה כך פסולה!

תירוץ: אמרי: התם דלמפסל סוכה - בעשרה, הכא דלשוויי אוהלא - בציר מעשרה נמי הוי אוהלא.

דין אחר בקשר לכילה

אמר רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל: הישן בכילה ערום - מוציא ראשו חוץ לכילה וקורא קריאת שמע.

קושי: מיתיבי: **הישן בכילה ערום לא יוציא ראשו חוץ לכילה ויקרא קריאת שמע!**

תירוץ: הכא במאי עסקינן כשגבוהה עשרה.

חיזוק לתירוץ: הכי נמי מסתברא, מדקתני סיפא: **הא למה זה דומה - לעומד בבית**

ערום, שלא יוציא ראשו חוץ לחלון ויקרא קריאת שמע. שמע מינה.

